

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Vi tager lige hr. Kristian Jensen, og så kommer hr. Holger K. Nielsen ind og får lidt ekstra taletid.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg vil gerne fortsætte i samme bane som den forrige taler, for vi har hørt meget ofte, også i dag, hr. Holger K. Nielsen snakke varmt for østudvidelsen og sige, at vi derfor skulle stemme nej.

Hvad er det for lande, der ansøger, som ikke ønsker at deltage i ØMU'en? Hvad er det for lande, som ikke ønsker at være med? Hvad er det for en viden, hr. Holger K. Nielsen sidder inde med, der siger, at de østeuropæiske lande ikke ønsker ØMU'en? Hvad er det for en viden, som hr. Holger K. Nielsen har? Kan han ikke dele den med os andre, eller er det blot et argument, der er grebet ud af den tomme luft?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Fru Ulla Tørnæs siger, at vi i øjeblikket har en termostat i Frankfurt, der bestemmer varmen i Danmark. Jo, hvis man som Venstre primært mener, det er pengepolitik, man skal bruge i den økonomiske politik, så er det da rigtigt nok, men SF har faktisk den opfattelse, at finanspolitikken også er meget vigtig.

Jeg ved godt, at vi er lidt uenige i analysen af, hvorfor det går godt i Danmark i øjeblikket. Venstre nægter at indrømme, at det også skyldes den finanspolitik, der blev skabt af den nye regering i 1993.

Problemet med ØMU'en er, at man begrænser mulighederne for at føre finanspolitik. Det er det, som er problemet, og vi har sagt det flere gange, og jeg vil godt gentage det. Ved kickstarten i 1993 kom Danmark ud over de grænser for underskud, som ligger i ØMU-kriterierne.

Jeg kender godt svaret på det fra tilhænger-side, og det er så, at vi kunne have fået lov til det alligevel. Måske, måske, måske. Faktum er, vi overskred 3 pct.-grænsen i de prognoser, der blev lavet i forbindelse med den kickstart.

Der vil ske begrænsninger i at føre national finanspolitik, hvis man kommer med i ØMU'en. Det er hele meningen med det her, at man skal have de begrænsninger, at der skal være stærkere grænser for det. Det er derfor, vi ikke ønsker at gå ind i de begrænsninger.

Det kan godt være relevant, at et land kan få lov til at føre en mere ekspansiv finanspolitik, hvis det land har behov for det. Denne 3 pct.-grænse er jo fastlagt helt, helt arbitrært, den er helt tilfældig. Mange spørger: Hvorfor nu lige 3 pct.? Men det korte af det lange er, at det giver begrænsninger i muligheden for at føre økonomisk politik. Det ønsker vi ikke.

Så spørger fru Lotte Bundsgaard, hvornår vi ønsker at bruge devalueringen. Det kan jeg da ikke svare på her i dag. Hvordan skulle jeg kunne gøre det? Det er da et fuldstændig håbløst spørgsmål, et naivt spørgsmål, som jeg da troede at den socialdemokratiske ordfører ville holde sig for god til. Hvornår bruger jeg devalueringer? Hvis jeg svarede på det, så ville, havde jeg nær sagt, taget falde ned over mig. Det ville være nærmest landsskadelig virksomhed. Et så naivt spørgsmål kunne jeg da ikke drømme om at svare på, så det vil jeg helt afholde mig fra.

Så til østudvidelsen, og det er både til hr. Kristian Jensen og fru Elisabeth Arnold, som igen spørger til Østlandene. Jeg må så tilstå, at jeg måske har et lidt mere ambitiøst perspektiv, end andre i den her Folketingssal har. Jeg mener ikke, det bare er et spørgsmål om Polen, Tjekkiet og Ungarn og de lande, der søger i øjeblikket. Jeg mener faktisk, at det er nødvendigt, at EU formulerer en meget offensiv Balkanpolitik, som går ud på, at Balkanlandene kan blive medlemmer af EU inden for en relativt kort årrække.

Hvis det skal kunne lade sig gøre, så er man nødt til at omdefinere den måde, man bygger EU op på. Det er umuligt at forestille sig, at disse lande vil kunne leve op til kravene i ØMU'en.

Jeg mener, at det er sikkerhedspolitik, der bør komme på dagsordenen nu i hele Europa. Skal det overhovedet have en chance, så forudsætter det, at vi tænker i langt mere fleksible baner. Det er den fleksibilitet, som SF ønsker at sætte på dagsordenen ved det danske ØMU-nej. Vi står ikke alene. Vi er sammen med andre lande, og det kan bruges som anledning til at skabe en ny debat om, hvordan Europa skal konstrueres. Den debat er under alle omstændigheder vigtig.

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der er en lille misforståelse. Det, der står i Frankfurt, er centralfyret. Det er selve kedlen, der sender varme ud. Det, der er i hvert land, er